Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►**B**

DECYZJA RADY 2014/129/WPZiB

z dnia 10 marca 2014 r.

dotycząca propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

(Dz.U. L 71 z 12.3.2014, s. 3)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/632 z dnia 3 kwietnia 2017 r.	L 90	10	4.4.2017

▼B

DECYZJA RADY 2014/129/WPZiB

z dnia 10 marca 2014 r.

dotycząca propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

Artykuł 1

1. Aby przyczynić się do efektywniejszej realizacji strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR, która opiera się na zasadach skutecznego multilateralizmu, zapobiegania i współpracy z państwami trzecimi, przedłuża się o trzy lata stałe propagowanie i wspieranie działań prowadzonych przez europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, z myślą o osiągnięciu następujących celów:

a) wspieranie – w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych – dialogu politycznego związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych dyskusji na temat środków, które mają służyć zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia;

b) zapewnienie osobom uczestniczącym w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady możliwości konsultacji z siecią w kwestiach związanych z nieproliferacją oraz umożliwienie przedstawicielom państw członkowskich uczestnictwa w posiedzeniach organizowanych w ramach sieci;

c) ustanowienie przydatnego etapu pośredniego w działaniach na rzecz nieproliferacji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową, w szczególności przez przygotowywanie dla przedstawicieli Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („wysokiego przedstawiciela”) sprawozdań lub zaleceń;

d) przyczynienie się do poszerzania w państwach trzecich wiedzy o wyzwaniach związanych z proliferacją oraz o potrzebie współpracy z Unią i współpracy na forach wielostronnych, w szczególności na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, z myślą o tym, by zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy;

e) przyczynienie się do rozwoju wiedzy fachowej i zdolności instytucjonalnych w kwestiach dotyczących nieproliferacji i rozbrojenia – wśród ośrodków analitycznych oraz na szczeblu rządowym w Unii i państwach trzecich.

2. W świetle strategii UE dotyczącej BSiL, zakresu działalności europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją nie można ograniczać do zagadnień związanych z zagrożeniami, które wynikają z rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia – działalność ta musi również obejmować kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym z BSiL. Włączenie kwestii związanych z bronią konwencjonalną do obszaru działalności tej sieci stworzy doskonałe narzędzie prowadzenia dialogu i przedstawiania zaleceń dotyczących działań Unii w tej dziedzinie w ramach realizacji strategii UE dotyczącej BSiL oraz polityki Unii w zakresie broni konwencjonalnej.

▼B

3. W tym kontekście projekty, które mają być wspierane przez Unię, obejmują następujące konkretne działania:

▼M1

a) zapewnienie środków umożliwiających zorganizowanie czterech dorocznych posiedzeń konsultacyjnych oraz maksymalnie ośmiu seminariów *ad hoc* skierowanych do ekspertów i praktyków; spotkania te mają dotyczyć wszelkich kwestii związanych z nieproliferacją i rozbrojeniem, zarówno w odniesieniu do broni konwencjonalnej, jak i niekonwencjonalnej, i powinny pomóc w przygotowywaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela;

▼B

b) utworzenie w ramach konsorcjum punktu informacyjnego, w którym można będzie uzyskać *ad hoc*, w terminie dwóch tygodni, popartą fachową wiedzą odpowiedź na pytania dotyczące wszelkich kwestii związanych z nieproliferacją i rozbrojeniem, zarówno w odniesieniu do broni konwencjonalnej, jak i niekonwencjonalnej;

c) zapewnienie środków umożliwiających zorganizowanie trzech dorocznych głównych konferencji z udziałem państw trzecich i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; konferencje te poświęcone będą nieproliferacji i rozbrojeniu, a ich celem będzie propagowanie na forum międzynarodowym strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR i strategii UE dotyczącej BSiL, jak również roli, jaką w tym zakresie mają do odegrania instytucje Unii i ośrodki analityczne w Unii – co powinno przyczynić do zwiększenia widoczności polityk Unii w przedmiotowej dziedzinie oraz powinno pomóc w przygotowywaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela;

d) zapewnienie środków służących zarządzaniu platformą internetową i rozbudowie tej platformy – z myślą o ułatwianiu kontaktów i pogłębianiu dialogu na temat badań w ramach sieci ośrodków analitycznych zajmujących się kwestiami związanymi z zapobieganiem rozprzestrzenianiu BMR i broni konwencjonalnej, w tym BSiL, a także z myślą o kształceniu nowego pokolenia ekspertów, którzy będą zajmować się nieproliferacją i rozbrojeniem;

e) zapewnienie środków służących upowszechnianiu informacji oraz rozwojowi wiedzy fachowej i zdolności instytucjonalnej w dziedzinie nieproliferacji – wśród ośrodków analitycznych i na szczeblu rządowym w Unii i w państwach trzecich;

f) poruszanie tematów zaproponowanych przez państwa członkowskie i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) w ramach ogólnych działań badawczych prowadzonych przez konsorcjum.

Szczegółowy opis wspomnianych projektów przedstawiony jest w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada wysoki przedstawiciel.

2. Realizację techniczną projektów obejmujących działania, o których mowa w art. 1 ust. 3, przeprowadza Konsorcjum UE ds. Nieproliferacji, którego podstawą są: Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (*Fondation pour la Recherche Stratégique* (FRS)), Frankfurcki Instytut Badań nad Pokojem (*Peace Research Institute Frankfurt* (HSFK/PRIF)), Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych (*International Institute for Strategic Studies* (IISS)) i Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (*Stockholm International Peace Research Institute* (SIPRI)). Konsorcjum wykonuje to zadanie pod kierownictwem wysokiego przedstawiciela. W tym celu wysoki przedstawiciel zawiera z konsorcjum niezbędne porozumienia.

▼B

3. Państwa członkowskie i ESDZ proponują priorytety i tematy, które mogą wymagać szczegółowej analizy w programach badawczych prowadzonych przez konsorcjum; takie priorytety i tematy powinny być uwzględniane w dokumentach roboczych i podczas seminariów zgodnie z politykami Unii.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów obejmujących działania, o których mowa w art. 1 ust. 3, wynosi 3 600 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera z konsorcjum umowę o finansowaniu. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, zawarzeć możliwie szybko po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach pojawiających się przy zawieraniu tej umowy oraz o dacie jej zawarcia.

Artykuł 4

1. Wysoki przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań regularnie przygotowywanych przez konsorcjum. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.

2. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

▼M1

2. Niniejsza decyzja traci moc dnia 2 lipca 2017 r.

▼B

ZAŁĄCZNIK

EUROPEJSKA SIEĆ NIEZALEŻNYCH OŚRODKÓW ANALITYCZNYCH ZAJMUJĄCYCH SIĘ NIEPROLIFERACJĄ, WSPIERAJĄCYCH REALIZACJĘ STRATEGII UE PRZECIW ROZPRZESTRZENIANIU BRONI MASOWEGO RAŻENIA (STRATEGII UE DOTYCZĄCEJ NIEROZPRZESTRZENIANIA BMR)

1. **Cele**

Niniejsza decyzja ma na celu potwierdzenie i dalsze wprowadzanie w życie zalecenia dotyczącego polityki, które Rada przedstawiła w dniu 8 grudnia 2008 r. w dokumencie zatytułowanym „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia". Zgodnie z tym dokumentem działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogą zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieproliferacji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną i ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Siecią taką można objąć instytucje w państwach trzecich, z którymi Unia prowadzi szczegółowe rozmowy w związku z nieproliferacją.

Taka sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją nadal powinna wspierać – w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych – dialog polityczny związany z bezpieczeństwem oraz długoterminowe dyskusje na temat środków, które mają służyć zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia.

Zakres działania sieci ma zostać poszerzony o kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym BSiL, obejmując środki zapewniające nieprzerwaną realizację strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi. Sieć pomoże rozwinąć nowe aspekty działalności Unii, aby objąć zarówno prewencyjny, jak i reaktywny wymiar kwestii bezpieczeństwa związanych z bronią konwencjonalną, w tym nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, zgodnie z założeniami stosownej strategii UE. Zapobieganie nielegalnemu i nieuregulowanemu handlowi bronią konwencjonalną, w tym BSiL, zostało także uznane za jeden z priorytetów Unii podczas prac nad przyjęciem traktatu o handlu bronią.

Sieć ta powinna przyczynić się do poszerzenia w państwach trzecich wiedzy o wyzwaniach związanych z rozprzestrzenianiem BMR i bronią konwencjonalną, w tym o nielegalnym handlu i nadmiernym gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również o potrzebie współpracy z Unią i współpracy na forach wielostronnych, w szczególności na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie oraz nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy, handel i gromadzenie.

Unia ma zamiar wesprzeć tę sieć w sposób następujący:

— organizując w regularnych odstępach czasu unijne seminaria i, w razie konieczności, spotkania *ad hoc* przeznaczone dla dyplomatów i pracowników naukowych, które dotyczyć będą najważniejszych wydarzeń i kwestii w dziedzinie rozbrojenia i nierozprzestrzeniania BMR i BSiL – z myślą o przygotowaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela,

— organizując doroczne główne konferencje i, w razie konieczności, posiedzenia przygotowawcze – z myślą o przygotowaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela;

▼B

— w dalszym ciągu utrzymując platformę internetową i powiązane z nią sieci społeczne, zarządzając nią i ją rozbudowując – z myślą o ułatwieniu kontaktów i pogłębianiu dialogu na temat badań w ramach sieci ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją;

— zwiększając zdolności i ułatwiając przekazywanie *know-how* – w obrębie Unii i wśród państw trzecich – w zakresie unijnych polityk dotyczących nieproliferacji i rozbrojenia.

2. **Organizacja sieci**

Sieć jest otwarta dla wszystkich odnośnych ośrodków analitycznych i instytutów badawczych działających w Unii i w państwach stowarzyszonych oraz zapewnia pełne poszanowanie różnorodności opinii w Unii.

Sieć będzie nadal ułatwiać kontakty między ekspertami pozarządowymi, przedstawicielami państw członkowskich i instytucjami Unii. Sieć będzie gotowa do współpracy z podmiotami pozarządowymi z państw trzecich zgodnie ze strategiami UE dotyczącymi BMR i BSiL, których podstawą są koncepcje multilateralizmu i współpracy międzynarodowej. Mandat sieci obejmuje nierozprzestrzenianie BMR i systemów jej przenoszenia, rozbrojenie oraz kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym BSiL.

Osoby uczestniczące w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady (CODUN/CONOP/COARM itd.) będą mogły zasięgać opinii w tej sieci w kwestiach związanych z nieproliferacją i bronią konwencjonalną, w tym BSiL, a przedstawiciele tych organów mogą uczestniczyć w posiedzeniach organizowanych w ramach sieci. Posiedzenia sieci mogą być organizowane bezpośrednio przed posiedzeniami grup roboczych lub bezpośrednio po nich, o ile będzie to wykonalne.

Siecią będzie nadal zarządzać Konsorcjum UE ds. Nieproliferacji, którego podstawą są: FRS, HSFK/PRIF, IISS i SIPRI i któremu zostanie powierzone zarządzanie projektem, w ścisłej współpracy z przedstawicielami wysokiego przedstawiciela.

Konsorcjum – po konsultacjach z przedstawicielami wysokiego przedstawiciela i państwami członkowskimi – będzie zapraszać uczestników mających wiedzę fachową na temat polityk dotyczących nieproliferacji i rozbrojenia w odniesieniu do BMR i broni konwencjonalnej na seminaria eksperckie i doroczne główne konferencje, zachęcając ich do zamieszczania publikacji i informacji o prowadzonych działaniach na specjalnej stronie internetowej.

3. **Opis projektów**

▼M1

3.1. *Projekt 1: Zorganizowanie czterech dorocznych posiedzeń konsultacyjnych i maksymalnie ośmiu seminariów ad hoc skierowanych do dyplomatów i pracowników naukowych oraz przygotowanie sprawozdania lub zaleceń*

▼B

3.1.1. Cel projektu

Celem dorocznych posiedzeń konsultacyjnych i seminariów *ad hoc* jest propagowanie związanego z bezpieczeństwem dialogu, który prowadzony jest między unijnymi ekspertami, urzędnikami i pracownikami naukowymi i skupia się na wyzwaniach w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia w odniesieniu do BMR, systemów jej przenoszenia oraz broni konwencjonalnej, w tym BSiL. Wspomniane seminaria powinny ponadto pomóc w zacieśnieniu współpracy w ramach europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, które mają siedzibę w państwach członkowskich Unii.

3.1.2. Wyniki projektu

— Wymiana informacji i analiz dotyczących bieżących tendencji w zakresie proliferacji – między politykami i pracownikami naukowymi z państw członkowskich, a także pracownikami ESDZ i innych instytucji Unii specjalizującymi się w przedmiotowej dziedzinie;

▼B

— Dyskusja na temat najskuteczniejszych sposobów i środków wdrażania polityk Unii dotyczących zwalczania proliferacji;

— Wsparcie europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją;

— Przedstawienie przez niezależne unijne ośrodki analityczne konstruktywnych informacji zwrotnych – istotnych z punktu widzenia Unii – na temat strategii Unii dotyczących zwalczania rozprzestrzeniania BMR i BSiL; ponadto przedstawienie ośrodkom analitycznym przez praktyków propozycji w sprawie politycznie najistotniejszych tematów wymagających dalszej analizy;

— Określenie zagadnień w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia mogących mieć duże znacznie przy przygotowywaniu sprawozdań dotyczących kierunków polityki;

— Przygotowanie dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela sprawozdań dotyczących kierunków polityki wraz z zestawem zaleceń dotyczących kierunków działań. Sprawozdania te powinny być rozprowadzane w odnośnych instytucjach Unii oraz państwach członkowskich.

3.1.3. Opis projektu

▼M1

Projekt przewiduje zorganizowanie czterech dorocznych posiedzeń konsultacyjnych i maksymalnie ośmiu seminariów eksperckich *ad hoc* oraz przygotowanie na ich podstawie sprawozdań lub zaleceń.

▼B

Program tych spotkań należy przygotować w ścisłej współpracy z działającymi w Radzie grupami roboczymi zajmującymi się WPZiB i prowadzącymi prace w następujących dziedzinach: nieproliferacja i rozbrojenie (CODUN / CONOP / CODUN – przestrzeń kosmiczna), transfer BSiL i broni konwencjonalnej (COARM i COARM ATT). Podczas seminariów należy zająć się zarówno krótko-, jak i długoterminowymi wyzwaniami, jakie stoją przed Unią w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia w odniesieniu do następujących rodzajów broni: BMR i systemy jej przenoszenia, broń konwencjonalna, w tym BSiL, oraz nowe rodzaje broni i systemów przenoszenia. Powinny one w szczególności stanowić okazję do tego, by unijni decydenci mogli skupić się na szerszym wachlarzu wyzwań i tendencji związanych z wymienionymi rodzajami broni oraz na innych zagadnieniach wykraczających poza sprawy, którymi zajmują się w ramach standardowych obowiązków.

Doroczne posiedzenia konsultacyjne powinny trwać półtora dnia, a udział może w nich wziąć maksymalnie 100 osób reprezentujących unijne ośrodki analityczne, państwa członkowskie i instytucje Unii; powinny to być osoby specjalizujące się w kwestiach związanych z nieproliferacją i bronią konwencjonalną, w tym BSiL. Seminaria takie powinny służyć przede wszystkich jako forum prowadzenia konsultacji między unijnymi ośrodkami analitycznymi zajmującymi się nieproliferacją, Unią oraz jej państwami członkowskimi.

Seminaria zwoływane *ad hoc* nie mogą trwać dłużej niż dwa dni, a udział w nich może wziąć maksymalnie 45 osób; skład tych seminariów ustala się każdorazowo w zależności od okoliczności. Seminaria te powinny służyć głównie jako forum prowadzenia konsultacji między unijnymi ośrodkami analitycznymi zajmującymi się nieproliferacją, Unią oraz jej państwami członkowskimi; mają być one zwoływane *ad hoc* w celu omawiania najważniejszych wydarzeń i opcji dotyczących polityki unijnej, a ponadto dzięki nim unijne ośrodki analityczne, państwa członkowskie i instytucje Unii będą mieć możliwość zainteresowania omawianą tematyką określonych kręgów odbiorców w Unii i poza jej granicami.

Doroczne posiedzenia konsultacyjne powinny odbywać się w Brukseli, natomiast maksymalnie trzy seminaria eksperckie *ad hoc* można zorganizować poza Unią.

▼B

3.2. *Projekt 2: Organizacja dorocznej głównej konferencji wraz ze sprawozdaniem lub zaleceniami*

3.2.1. Cel projektu

Na dorocznych głównych konferencjach poświęconych nieproliferacji i rozbrojeniu, z udziałem ekspertów rządowych i niezależnych ośrodków analitycznych oraz innych specjalistów z ośrodków akademickich w Unii, krajów stowarzyszonych i państw trzecich, będą omawiane i określane dalsze działania służące zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz powiązane z nimi cele dotyczące rozbrojenia, jak również wyzwania związane z bronią konwencjonalną, w tym przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Doroczna konferencja, będąca najważniejszym wydarzeniem w ramach projektu, sprawi, że społeczność międzynarodowa zwróci większą uwagę na strategię UE dotyczącą nierozprzestrzeniania BMR oraz na starania instytucji Unii na rzecz wdrożenia tej strategii, a także na poświęcone tym zagadnieniom prace prowadzone przez niezależne ośrodki analityczne i ekspertów akademickich w państwach członkowskich.

Doroczne konferencje będą również służyć wspieraniu roli europejskich ośrodków analitycznych specjalizujących się w dziedzinach związanych z nieproliferacją, zwiększą spójność ich działań oraz zwiększą zdolności tych i innych instytucji, szczególnie w regionach świata, gdzie brakuje pogłębionej wiedzy fachowej na temat nieproliferacji.

Podczas dorocznych konferencji i wszelkich spotkań przygotowawczych poruszane będą kwestie związane z nieproliferacją należące do zakresu tematycznego działań ESDZ. Na podstawie tych dyskusji i innych prac prowadzonych pod nadzorem konsorcjum przygotowywane będą przeznaczone dla przedstawicieli wysokiego przedstawiciela sprawozdania dotyczące polityki wraz z zestawem zaleceń ukierunkowanych na działania. Sprawozdania byłyby rozprowadzane w odnośnych instytucjach Unii oraz państwach członkowskich i udostępniane w Internecie.

3.2.2. Wyniki projektu

— Zorganizowanie z inicjatywy europejskiej dużej konferencji poświęconej nieproliferacji i rozbrojeniu, która byłaby głównym forum do propagowania strategicznych dyskusji nad środkami służącymi zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz powiązanych z nimi celów dotyczących rozbrojenia, a także do sprostania wyzwaniom związanym z bronią konwencjonalną, w tym nad przeciwdziałaniem nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni;

— Zwiększenie widoczności unijnych polityk w dziedzinie nierozprzestrzeniania BMR i BSiL oraz działań dotyczących broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej, a także wiedzy o tych politykach i działaniach wśród urzędników rządowych, pracowników naukowych i społeczeństw obywatelskich w państwach trzecich;

— Wspieranie roli europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, spójności ich działań oraz roli Unii w tej dziedzinie oraz pogłębienie wiedzy fachowej na temat nieproliferacji w państwach, w których jest ona niewystarczająca, w tym w państwach trzecich;

— Przedstawianie sprawozdań dotyczących polityki lub zaleceń ukierunkowanych na działania, które ugruntowałyby realizację unijnej strategii w dziedzinie BMR i BSiL oraz stanowiłyby przydatny etap pośredni dla działań dotyczących nieproliferacji i broni konwencjonalnej prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową;

▼B

— Zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy wśród instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i państw trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi tym podmiotom lepsze planowanie.

3.2.3. Opis projektu

Projekt przewiduje organizowanie dorocznych głównych konferencji, w razie potrzeby wraz ze spotkaniami przygotowawczymi, oraz przygotowywanie odnośnych sprawozdań lub zaleceń:

— Doroczna 1,5-dniowa konferencja w Brukseli z udziałem maksymalnie 300 ekspertów z ośrodków analitycznych i środowisk naukowych oraz instytucji rządowych z Unii i krajów stowarzyszonych oraz państw trzecich, specjalizujących się w zagadnieniach nieproliferacji, rozbrojenia, kontroli zbrojeń i broni konwencjonalnej, w tym BSiL;

— Należy zwrócić uwagę na przygotowanie specjalistów „nowej generacji", także z krajów spoza Europy i Ameryki Północnej, którzy zostaną zaproszeni na dodatkowe specjalistyczne szkolenie teoretyczne i praktyczne do właściwych instytucji Unii dzień przed konferencją lub po jej zakończeniu;

— Sprawozdania dotyczące polityki lub zalecenia ukierunkowane na działania, które pobudziłyby realizację unijnej strategii w dziedzinie BMR i BSiL;

▼M1

— Działania przygotowawcze w celu zapewnienia obsługi logistycznej kolejnej dorocznej konferencji.

▼B

3.3. *Projekt 3: Utworzenie i prowadzenie punktu informacyjnego*

3.3.1. Cel projektu

Utworzenie i prowadzenie w ramach konsorcjum punktu informacyjnego, w którym można będzie uzyskać *ad hoc* popartą fachową wiedzą odpowiedź na pytania dotyczące wszelkich kwestii związanych z nieproliferacją i rozbrojeniem, zarówno w odniesieniu do broni konwencjonalnej, jak i niekonwencjonalnej; działalność punktu ułatwi kształtowanie działań politycznych ESDZ w odniesieniu do konkretnych i pilnych zagadnień oraz dostarczy informacji potrzebnych w ramach tego procesu.

3.3.2. Wyniki projektu

— Udzielanie – w terminie dwóch tygodni – odpowiedzi na wysyłane przez ESDZ wnioski *ad hoc o* wyszukanie informacji na temat konkretnych zagadnień;

— Promowanie dialogu tematycznego *ad hoc* między ośrodkami analitycznymi należącymi do konsorcjum a ESDZ;

— Umożliwienie ESDZ korzystania z wiedzy fachowej *ad hoc* i zasobów badawczych konsorcjum w odpowiedzi na krótkoterminowe i okazjonalne wnioski.

3.3.3. Opis projektu

Projekt przewiduje opracowanie przez ekspertów w terminie dwóch tygodni do 20 dokumentów o objętości 5–10 stron na temat bieżących zagadnień związanych z nieproliferacją i rozbrojeniem w odpowiedzi na wniosek ESDZ; dokumenty zostaną opracowane na podstawie istniejących źródeł naukowych (nie badań własnych).

▼B

3.4. *Projekt 4: Zarządzanie platformą internetową i jej rozwój*

3.4.1. Cel projektu

Utrzymanie i rozwój strony internetowej ułatwi kontakty między sesjami i posiedzeniami sieci oraz pobudzi dialog w sprawie badań prowadzony przez ośrodki analityczne zajmujące się nieproliferacją. Instytucje Unii i państwa członkowskie również mogłyby skorzystać ze specjalnej strony internetowej, za pośrednictwem której uczestnicy sieci mogliby swobodnie wymieniać się informacjami, ideami oraz publikować swoje analizy dotyczące nierozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz zagadnień dotyczących broni konwencjonalnej, w tym BSiL. Stronie internetowej nadal będzie towarzyszyć elektroniczny biuletyn. Projekt ten będzie obejmował dalsze działania prowadzone *on-line* oraz stworzy możliwości dla badań europejskich. Przyczyni się do skutecznego rozpowszechniania wyników badań wśród pracowników ośrodków analitycznych oraz w kołach rządowych. To z kolei doprowadzi do lepszego przewidywania i poszerzenia wiedzy co do zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia, jak również broni konwencjonalnej, w tym z nielegalnym handlem i nadmiernym gromadzeniem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni.

3.4.2. Wyniki projektu

— Zarządzanie platformą, za pośrednictwem której ośrodki analityczne zajmujące się nieproliferacją mogą stale prowadzić niezależną wymianę poglądów i analiz dotyczących rozprzestrzeniania BMR i kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSiL;

— Poszerzanie i aktualizacja istniejącej sieci niezależnych ośrodków analitycznych oraz zarządzanie tą siecią;

— Propagowanie lepszego zrozumienia przez społeczeństwo obywatelskie strategii Unii przeciw rozprzestrzenianiu BMR i BSiL oraz pośredniczenie między Unią a siecią ośrodków analitycznych;

— Umożliwienie na stałe darmowego pobierania dokumentów z posiedzeń sieci oraz dokumentów pochodzących z niezależnych ośrodków analitycznych, które chcą nieodpłatnie udostępnić wyniki swoich badań;

— Zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i państw trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z bronią konwencjonalną, BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi tym podmiotom lepsze planowanie.

3.4.3. Opis projektu

— O ile jest to wykonalne i wskazane, możliwe byłoby opracowanie sposobu wykorzystania technologii typu serwis społecznościowy, tak aby umożliwić aktywną komunikację i wymianę informacji *on-line* między uczestnikami sieci w znanym im środowisku;

— Konsorcjum, któremu powierzono ten projekt, będzie odpowiadać za umieszczenie tej strony internetowej na serwerze, jej projekt oraz serwis techniczny;

— Polityki Unii dotyczące nierozprzestrzeniania BMR i zagadnień broni konwencjonalnej, w tym BSiL, będą regularnie monitorowane i wspierane odpowiednią dokumentacją;

— Publikacje konsorcjum będą promowane i wspierane konkretnymi tekstami źródłowymi;

— Konferencje organizowane przez konsorcjum będą promowane, a informacje o nich zamieszczane na stronie internetowej (dokumenty referencyjne, porządek obrad, prezentacje, w stosownych przypadkach zapis wideo posiedzeń otwartych);

▼B

— Co dwa miesiące będzie publikowany biuletyn elektroniczny poświęcony aktualnościom instytucjonalnym w dziedzinie nieproliferacji w Unii oraz pracom akademickim prowadzonym przez ośrodki badawcze sieci;

— Co miesiąc publikowane będą specjalne sprawozdania tematyczne poświęcone rozprzestrzenianiu BMR i zagadnieniom związanym z bronią konwencjonalną, w tym BSiL.

3.5. *Projekt 5: Publikacje*

3.5.1. Cel projektu

— Opracowanie maksymalnie dwudziestu dokumentów strategicznych na tematy związane z nierozprzestrzenianiem BMR, ich środkami przenoszenia, BSiL i rozbrojeniem.

— Opracowanie informacji i analiz – głównie przez ekspertów, badaczy i pracowników naukowych – które mogą zostać wykorzystywane w ramach dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem na temat środków walki z rozprzestrzenianiem BMR i jej środków przenoszenia;

— Udostępnienie zasobów, z których mogą korzystać uczestnicy właściwych organów przygotowawczych Rady w celu zgromadzenia informacji służących za podstawę dyskusji na temat unijnej polityki i działań praktycznych w zakresie nieproliferacji;

— Dostarczanie pomysłów, informacji i analiz, które mogą pomóc w opracowywaniu działań w zakresie nieproliferacji na szczeblu Unii.

3.5.2. Wyniki projektu

— Pogłębienie dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem na temat środków walki z rozprzestrzenianiem BMR i jej środków przenoszenia – głównie przez ekspertów, badaczy i pracowników naukowych;

— Zwiększenie świadomości i zrozumienia zagadnień związanych z unijną polityką w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia oraz wiedzy o tych zagadnieniach wśród społeczeństw obywatelskich i instytucji rządowych;

— Zapewnienie wysokiemu przedstawicielowi, instytucjom Unii i państwom członkowskich opcji politycznych lub związanych ze strategią działania;

— Dostarczanie pomysłów, informacji i analiz, które mogą pomóc w opracowywaniu działań w zakresie nieproliferacji na szczeblu Unii.

3.5.3. Opis projektu

Projekt przewiduje przygotowanie i publikację maksymalnie dwudziestu dokumentów strategicznych. Opracowaniem lub zleceniem opracowania tych dokumentów zajmie się konsorcjum; nie muszą one odzwierciedlać poglądów instytucji Unii ani państw członkowskich.

Dokumenty te będą poświęcone tematom objętym mandatem konsorcjum. W każdym dokumencie przedstawione zostaną rozwiązania polityczne lub rozwiązania w zakresie strategii działania.

Format i styl dokumentów strategicznych będzie dobrany do docelowych grup odbiorców, tak by dokumenty te były dostępne i zrozumiałe.

Wszystkie dokumenty strategiczne będą publikowane na portalu konsorcjum.

3.6. *Projekt 6: Kształcenie*

3.6.1. Cel projektu

— Ukształtowanie zdolności nowej generacji naukowców i praktyków w zakresie polityki i programowania w dziedzinie nieproliferacji;

▼B

— Pogłębienie wiedzy specjalistycznej w Unii i w państwach trzecich na temat unijnej polityki w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia;

— Utworzenie sieci młodych praktyków i pracowników naukowych na szczeblach regionalnych, gdzie nieproliferacja ma dla Unii duże znaczenie;

— Odświeżenie i pogłębienie wiedzy fachowej w Unii i krajach partnerskich na temat zagadnień dotyczących BMR i BSiL;

— Dostarczanie instytucjom Unii, państwom członkowskim i unijnej sieci na rzecz nieproliferacji nowych pomysłów i analiz w zakresie nieproliferacji.

3.6.2. Wyniki projektu

— Stworzenie podstaw dla opracowania narzędzia edukacyjnego *on-line* z dostępnym programem nauczania w zakresie zagadnień dotyczących nieproliferacji i rozbrojenia; narzędzie to zacznie funkcjonować 24 miesiące po dacie rozpoczęcia realizacji umowy;

— Rozwinięcie zdolności nowej generacji naukowców i praktyków w zakresie polityki i programowania w dziedzinie nieproliferacji;

— Dalsze pogłębienie wiedzy specjalistycznej w Unii i w państwach trzecich na temat unijnej polityki w dziedzinie nieproliferacji i rozbrojenia;

— Utworzenie sieci młodych praktyków i pracowników akademickich oraz ułatwienie praktycznej współpracy;

— Pogłębienie wiedzy fachowej w Unii i państwach trzecich na temat zagadnień nieproliferacji i rozbrojenia w odniesieniu do BMR i BSiL;

— Dostarczenie nowych danych instytucjom Unii, państwom członkowskim, krajom partnerskim i unijnej sieci na rzecz nieproliferacji.

3.6.3. Opis projektu

Projekt przewiduje zorganizowanie przez konsorcjum stażu dla grupy do 48 studentów studiów magisterskich lub młodych dyplomatów przez okres do trzech miesięcy. Staż będzie obejmował wykłady, sesje dyskusyjne, ukierunkowane lektury i udział w projektach, i będzie prowadzony w co najmniej dwóch z instytutów konsorcjum. Program nauczania będzie składał się z krótszych modułów, aby zapewnić w razie potrzeby elastyczność. Wszyscy studenci będą zapraszani na konferencje i seminaria organizowane przez konsorcjum.

Ostatecznym celem projektu będzie stworzenie podstaw dla opracowania narzędzia edukacyjnego *on-line* z dostępnym programem nauczania w zakresie kwestii dotyczących nieproliferacji i rozbrojenia. Narzędzie to obejmie pełen zakres zagadnień dotyczących broni konwencjonalnej i niekonwencjonalnej i możliwe będzie jego dostosowanie do różnych docelowych grup odbiorców (młodych dyplomatów, dziennikarzy, studentów studiów magisterskich i podyplomowych z Europy i spoza niej). Zależnie od zawartości, może być wymagane odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa. Narzędzie edukacyjne *on-line* powinno również umożliwić włączenie do programów studiów magisterskich szkół wyższych – zgodnie z założeniem jest to kurs o wszechstronnej tematyce składający się z 15 zajęć. Jest on równoważny zaliczeniu jednego semestru studiów magisterskich; spełnia także wymogi innych grup odbiorców.

▼M1

4. **Okres obowiązywania**

Niniejsza decyzja traci moc dnia 2 lipca 2017 r.

▼B

5. **Beneficjenci**

5.1. *Beneficjenci bezpośredni*

Rozprzestrzenianie BMR – zarówno przez państwa, jak i inne podmioty – zostało określone w europejskiej strategii bezpieczeństwa oraz w strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu BMR jako największe potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii. W strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu BSiL również stwierdzono, że nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni poważnie zagraża międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu. Proponowane projekty służą celom WPZiB oraz przyczyniają się do osiągania celów strategicznych zawartych w europejskiej strategii bezpieczeństwa.

5.2. *Beneficjenci pośredni*

Beneficjenci pośredni tego projektu to:

a) niezależne ośrodki analityczne i pracownicy akademiccy z Unii i państw trzecich, wyspecjalizowani w kwestiach nieproliferacji i broni konwencjonalnej, w tym BSiL;

b) instytucje Unii, w tym instytucje edukacyjne, studenci i inne osoby korzystające z narzędzia edukacyjnego *on-line*;

c) państwa członkowskie;

d) państwa trzecie.

6. **Uczestniczące strony trzecie**

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszej decyzji. Eksperci z sieci mogą być uważani za uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze swoimi standardowymi zasadami.

7. **Aspekty proceduralne, koordynacja i Komitet Sterujący**

W skład Komitetu Sterującego dla niniejszego projektu będą wchodzić: przedstawiciel wysokiego przedstawiciela oraz przedstawiciel jednostki realizującej projekt, o której mowa w pkt 8 niniejszego załącznika. Komitet Sterujący będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji niniejszej decyzji, co najmniej co sześć miesięcy, w tym przy pomocy elektronicznych środków łączności.

8. **Jednostka realizująca projekt**

Realizację techniczną niniejszej decyzji powierza się konsorcjum, które będzie wykonywać swoje zadanie pod kontrolą wysokiego przedstawiciela. Prowadząc swe działania, konsorcjum będzie stosownie do okoliczności współpracować z wysokim przedstawicielem, państwami członkowskimi, innymi państwami stronami i organizacjami międzynarodowymi.